

Іван написав своє Євангеліє для того, щоб читач вірував, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоб, віруючи, мав життя в Його імені. Метою автора цього Євангелія було те, щоб життя, яке колись було лише в Ісусі, тепер отримали й ті, хто вірував у Нього. Саме він записав слова Господа: «Я прийшов для того, щоб мали життя».

Як відомо є чотири Євангелія: від Матвія, від Марка, від Луки та від Івана. Кожне з них описує життя однієї і тієї самої людини – Ісуса з Назарета. Хоча кожне Євангеліє розповідає про ті самі події, вони підкреслюють різні речі. Матвій описує головного героя як довгоочікуваного Царя-Спасителя. Проте Марк показує Його як того, хто прийшов як Агнець, щоб спасти людей, але не як гідний правитель, а як терпеливий і покірний слуга. Лука доводить, що Ісус був справжньою людиною, яка не відрізнялася від тебе й від мене, при цьому такою людиною, яку від початку прагне Бог: другим, дійсним, Адамом. Іван, натомість, показує Його як того, хто є вираженням Бога, тобто самим Богом, який став людиною.

Однак ця інформація не містить у собі відповіді на питання для чого написані Євангелія. Припущення, що кожний зі згаданих тут авторів мав свої власні наміри, видається розумним. Але, можливо, їх поєднує якась спільна мета, яку вони бачать з різної перспективи? На жаль, ані Матвій, ані Марк не висловили відкрито своїх мотивів, хоча звичайно ми можемо здогадатися про них. Проте це зробили два інші євангелісти.

Іван, як і написав в останніх віршах двадцятого розділу, вибрав тільки частину знамень, які Ісус вчинив. А записав їх для того, щоб читач вірував, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоб, віруючи, мав життя в Його імені. Тому метою автора цього Євангелія є те, щоб життя, яке – як ми знаємо

з його Євангелія – колись було лише в Ісусі, тепер отримали й ті, хто увірував у Нього. Саме він записав слова Господа: «Я прийшов для того, щоб мали життя».

Цікаво, що для того щоб отримати згадане життя, не потрібно віддаватися жодним релігійним практикам, таким як пости, молитви чи участь у релігійних обрядах. Іван хотів, щоб його читачі увірували й завдяки вірі мали постійний доступ до життя, Божого життя, в Його імені, чудовому імені Ісуса. Читачам не потрібно вірити в себе, у своє бажання покаятись або змінитися в якомусь іншому сенсі. Їм потрібно вірити тільки в те, що Ісус є Христос, Син Божий. Ісус, як видно з цього, є головною постаттю. Саме наше ставлення до Нього все вирішує. Віра це не що інше, як відповідь на те, як Він зображений перед нами. Якщо ми побачимо Його як царя, то увіруємо в Нього. Ми увіруємо в Нього також, коли побачимо Його як слугу або як досконалу людину. Ми увіруємо в Нього, коли побачимо Його як Слово, яке було у Бога і було Бог, Слово, яке оселилося серед нас. У цьому сенсі кожне Євангеліє має одну й ту саму мету – зобразити Ісуса.

Є також особлива мета Євангелія від Луки, яка була висловлена на самому початку цієї книги. Автор пише, що він точно дослідив усе, що стосується Ісуса й по порядку описав, щоб читач переконався в достовірності слів, яких був навчений. Віра здається нам чимось ефемерним: сьогодні ми бачимо Ісуса краще, наступного дня менш виразно. Тому добре бути впевненим, що наша віра твердо спирається на факти.

Саме наше ставлення до Нього все вирішує. Віра це не що інше, як відповідь на те, як Він зображений перед нами.

Якщо хто спраглий, нехай приходить до Мене і п'є!
Євангеліє від Івана 7:37

КОНТАКТНА ІНФОРМАЦІЯ